

N:o 139.

*Af herr J. P. Jansson, i Saxhyttan, om ändrad lydelse af 135 §
i stadgan om skiftesverket i riket den 9 november 1866.*

I 135 § skiftesstadgan föreskrifves, att, sedan underdåniga besvär öfver egodelningsrätts utslag i behörig ordning inkommit till rätstens ordförande, denne genast bör låta ena exemplaret af besvärshandlingarna tillställas vederbörande parter att inom en månad deröfver afgifva förklaring. Huru tillställandet skall ske, angifves icke närmare, ej heller från hvilken tidpunkt förklarings tiden skall räknas. I sistnämnda afseende synes dock vara klart, att tiden bör räknas från delfäendet, d. v. s. att hvarje part eger för förklarings afgifvande en tid af en månad, från det han fått del af besvärshandlingarna. Häraf följer emellertid, att egodelningsrättens ordförande icke kan till justitirevisionsexpeditionen insända handlingarna, förr än han med full visshet vet, att öfver en månad förflutit från det en hvar af parterna erhållit del af handlingarna. Men visshet derom kan han icke förskaffa sig annorlunda än genom vederbörligt bevis, att och när besvären delgifvits hvarje part i målet. »Tillställandet» torde således böra ske i form af en ordentlig delgifning med hvarje särskild part genom bevisligt öfverlemnande af en styrkt afskrift af besvärshandlingarna.

På detta sätt torde ock ifrågavarande stadgande tillämpas. Men då »vederbörande parter» äro samtliga skiftesdelegarne, hvilkas antal kan vara ganska betydligt, inses lätt icke blott att kostnaderna för delgifningen ofta blifva högst betungande, utan äfven att genom ett sådant delgifningsbestyr, hvartill kan åtgå ganska lång tid, skiftesfrågans afgörande fördröjes till skada för skiftesdelegarne, för hvilka det alltid är fördelaktigt att få frågan afgjord så fort som möjligt. Jag har därför föreställt mig, att någon ändring af ifrågavarande stadgande borde vidtagas för att förekomma dylika oskäligen och onödigen kostna-

der samt den tidsutdrägt, som genom ett sådant delgifningssätt uppkommer. I sådant syfte tillåter jag mig föreslå införande af en föreskrift, att besvärshandlingarna skola öfverlemnas till den delegare i skifteslaget, som enligt 105 § blifvit utsedd att af landtmätaren mottaga skifteshandlingarna. Hos denne skulle då besvärshandlingarna finnas tillgängliga för dem, som önskade derom taga kännedom. För att erhålla en utgångspunkt för förklaringstiden synes kungörelse om att besvärshandlingar inkommit och hvar de hållas tillgängliga lämpligen böra uppläsas från predikstolen i den eller de socknar, hvarinom skifteslaget är beläget, från hvilken uppläsning förklaringstiden då skulle räknas.

På grund af hvad jag sålunda anfört tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen ville för sin del antaga följande ändrade lydelse af 135 § skiftesstadgan:

När, på sätt i nästföregående § föreskrifves, underdåniga besvär öfver egodelningsrättens utslag inkommit, öfverlemne ordföranden genast ena exemplaret af besvärshandlingarna till den delegare inom skifteslaget, som öfrige delegare enligt 105 § utsett för att till förvar mottaga handlingar rörande skiftet, samt låte ofördröjligen från predikstolen i den eller de socknar, hvarinom skifteslaget är beläget, kungöra, att besvärshandlingar inkommit och äro hos den utsedde delegaren för vederbörande parter tillgängliga; och eger hvarje part inom en månad från det kungörelsen blifvit uppläst från predikstolen, vid förlust af vidare talan, till egodelningsrättens ordförande ingifva underdånig förklaring öfver besvären; åliggande ordföranden att — — — — — expedition insända.

Har målet blifvit — — — — — i nåder förordna.

Om vederbörande utskott gillar motionens syfte, torde utskottet vidtaga den ändring i formuleringen af förslaget, som anses nödig.

Stockholm den 27 januari 1890.

J. P. Jansson.